

Kramérny souv
Čís. f. Pražské Poštovní Noviny.

Roku 1789.

Čís. 6.

W Sobotu dne 8 Srpna.

Wáleční Příběhové. Dworská Zpráva, List osmnáctý.

Polní Maršalek Laytnant
Bniže Hohenlohe, který w
Sedmihradské zemi woyz-
sko pod swým poručení-
stwím má, na den 20 čerwence dává
následující dalsší zpráwu:

Neprátelského lidu, který dne 15
čerwence při Temešském průchodu na
násse ssance autof učinil, bylo 8,500 w
počtu. Tito nepřátelé přitáhli w mno-
hých kolonách, a syce dne 11 toho při-
blížili se k hranicem 2 tisíce dílem z
Bympiny a dílem z Preacy, ku kterýmž
se Bassa, mage 5 tisíc zbrogného lidu,
z Bukowa přirazyl; nato přitáhla gesté

giná 1,500 mužů sylná kolony z Rus-
činku, která již dne 14 toho w řečeném
místě Alilui napohotově stála.

Dne 15 srazylse se nepřátelé do-
bromady, welmi prudký učinili autof
na násse ssance; když ale ze wssch stran
s swau znamenitau ztrátou wstoupiti mu-
syli, posléz vkryli se w gednom kauré
při ssancích, a naráželi hřebíky do kolů
neb palešárů, aby se po nich na ssance
wydrápati mohli. O tom zwědew Obrst-
laytnant Layryc, an w ssancích stál, po-
ručil nássemu lidu na ssance wystoupiti,
a nepřátely dolů srážeti. Když na ten
způsob Turcy wssudy od násich starečny

odpor vzděti, a za celé dvě hodiny ničeho vyjítí nemohli, přitáhl z lesa as 800 mužů gyzdných y pěších sylný nepřátelský zástup, který vrazil na šance v levém boku; ale naše malá zbraň, a zvláště dělostřelcy brzy se přinutili nazpátek causnauti.

Mezy tím když obě strany do sebe pářily, Rytmistr Waina, mage 150 dobrovolníků, negaký počet Seklerských husarů a Walašské dobrovolníky, včelil na ně autoť, a dotázel do nich tak kowau statečností, že Turcy, neyprwé potrativše mysl, posledně na autě se dáti přinuceni byli. Náši hnali se za nimi na 800 kroků, poněwadž se wšak wědělo, gať sylný gsau nepřátelů na počtet, a že lehce lid řdesy w záloze miji mohou; protož Obrstlaytnant yryc našeho lidu nazpátek powolal.

Co Turcy lidu ztratili, gest z předešlého listu známo. Tři byli gaťžto zagati přiwedeni, 6 praporců bylo wybogowáno, a náš lid z pobitých Turků znamenitých kořisti pobral.

Kato Pan polnj Maršalek Laytnant Rnjze Hohenlohe wyslal negaký počet lidu z Ryneny po levém břehu řeky Alry do Argis, kdežby nepřátel, kteří w Rympolunku stáli, pozorowal. W málo dnech Major Grabě Wilhorstý od Tosskánstých husarů p. d. 17 čerwence zaslal powrchnj zpráwu, že téhož dne w Suitcu učinil na nepřátelský tem autoť, při kterém 57 Turků rozsekáno, 19 zagato, ostatnj rozehnáni a dwa praporcy wybogowáni byli; na naši straně 2 mužj přišli k zabiti a 2 k poranění.

Dworstá Zpráwa, List dewatenáctý.

Gať polnj Maršalek Laytnant Rnjze z Hohenlohe dalši dáwa zpráwu pod dátum 21 čerwence, Major od Tosskánstých husarů Grabě Wilhorstý, mage při sobě Majora Kleina od Walašských dobrovolníků, něco Tosskánstých husarů, 50 mužů od Splensté pěchoty a 160 dobrovolníků, dne 16 čerwence přitáhl do Seračinestu, a pak táhl k Prypoře.

Žde podle zpráwy od spehýřů wyzvěděl, že nepřátel z tak řečeného místa Kurta Ardis wšickni, a ze wšy Suitcu gen geden díl do Rympolunku odtáhl; aby tedy těchto nepřátel wyhledal, s swým lidem pustil se do Blokotič, a tu zůstal do noci.

Práwě bylo půlnocy, když Major Wilhorstý odrud vytáhl, rozdělil swůg lid we dvě kolony, kteréz Walašstj dobrovolnjcy, gaťžto té strany powědomj wedli. Při rozednění přišly obě kolony k Suitcu. Pěchota neydrjwe wyrazyla na Tureckau stráž, na které 4 mužj stáli. Poněwadž tito čtyři Turcy neměli wje času nazpátek causnauti, pustili se do chrámu, a zde, protože se našim na odpor postavili, byli wšickni rozstřeleni. Skrze to střelení stal se pozkřik, a hned 200 Turků wzhůry bylo.

Z počátku bránili se syce Turcy, a postavili se našim tak, gaťoby vstaupiti nechťeli; widauce wšak, že se pěchota z gedné, a gyzdný lid z druhé strany na ně tlačj, dali se na autě, a přehli do křowj, strz které do lesa zaběhnauti mohli. Náši gezdowě hnali se za nimi, zagali 21 mužů, a mnohé giné rozsekali. Při tom přiběhu padlo dohromady 50 nepřátel, mezy kterými gsau

dwa

dwa Bolukbassowé. Také nášši dostali 2 praporce, a z ostatních praporců, kterých Turcy 8 měli, zůstal jim toliko jediný, ostatní při založení ohně v Suici přišli k spálení.

Suický Řiditel, Bolukbassa Duzmitru Cissinačia, s třemi muži zavrel se do věže, z které nevstálo po našich palích; aby však z našeho lidu žádný k vrazu nepřišel, poněvadž wrat v té věže bez zezadu vyvrátiti lze nebylo, Major nevěřil na tu věž žádného autoři, nýbrž okolo své ranní hodiny stáhl svůj lid dohromady, a s ním nazpátek se obrátil.

Náš lid po zbitých nepřítelích za kořist dostal mnoho rozličných zbraní, 40 konj serským vystupkem, a 4 woly.

Galkinův wogensté Hrávny.

Cobychom o dobývání Bělehradu našim tenárům powěditi mohli, gest to, o kterémž se gať w Nowinách tak y w saukromných listech píše; a syce z Rakaus dáwa se následující zpráva:

Nechť žádný wjc o tom pochybnosti nemá, že Bělehrad obležen bude, nebo to žádná wjc tagnost není, a tak zawřeno gest, gať mile perwnost Berbjr brannau rukau wzata byla. *) Také se giž prawi, že dobývání Bělehradu dle powrchního zaučtování půl čtvrtá milionu státi bude, a sám Mocnár k takowému nákladu powolný gest, a chce, aby wstězostlawný Hrdina Laudon k tomu welikému dílu swau ruku přiložil. Podlé toho tedy, gať listowé z Staré Hradistky dáwagi zpráwu, on red wede o to pěci, aby částka toho lidu, který stál v Berbjru, po řece Sáwě do Syrmie plynula, a za ním také wsecka děla.

gestro se k dobývání Berbjru potřebovala, w frátkých dnech potáhnu. Také z Petrwaradjnu wvádí se w známost, že odtud wsecka těžká střelba k dobývání do Zemljna odwezena gest, y také (přes) malé lodstwo w málo dnech po Dunagi pustiti se má. Prwe než Laudonůw lid po Sáwě poplyne, wypowí se příměř, a pak počne to weliké dílo — dobývání Bělehradu. K Laudonowu lidu, který od Berbjru potáhne, připogegí se wseckí pataliony, genž nedáwno z Rakaus přitáhli, připogegí se též k tomu lidu wsecky tropy Prynce de Ligne, a pak Laudonowa armáda wzroste na 60 tisíc mužů. Hlawnj armáda stogící w Banátu na starosti mjeti bude aby Turcy ani Bělehradským na pomoc přigiti, ani kdesy do Banátu wpadnauti nemohli.

*) Gest syce prawda, že w powážení oněch listů, w nichž se w těchto něžkolika dnech o obležení Bělehradu psalo, nemohla žádná pochybnost powstati, aby ponawřzený plán y hned w skutek wwezen nebyl, zwlasti když se wí, že poručení přišlo, aby se spíše w Klenaku a Mitrowicích zakládala, a lodj na Sáwě aby přichystané stály. Mezy tím ale z Zemljna p. d. 21 čerwence dáwa se následující zpráva: "Co poručení, dle kterého spíše w Klenaku a Mitrowicích skládati se měla, gest změněno, a Pan polnj Maršalek Laudon nepřewé Turkům při Baňalnec aneb při Wizači zaneprázdnění včini, pak snad teprw měsíce září s nejwětší částí swého lidu, když gestě některé politické překážky z cesty odklizeny budou, k Bělehradu se obráti."

Gať gestě giž listowé strany obležení

ležení Bělehradu rozličné zprávy dávají, tuto wsecko w Fráncosii obsaženo gest. Pan polnj Šbrognosta Baron Kurwora giž w žemlině býti má. Pro teběřky, pumy a giné k dobývání potřebné nás stroge 25 přichystaných lodj v Petrowas radnju stogj. Perwnost Bělehrad zetrjch stran dobývati se má, a na každau ránu 300 faulj se nabige, 300 w powětří vystřelených bude, a 300, wždy gednjm časem, opět znowa se vystřeli. Mezy tjm ale, ač tyto zpráwy náležite s praz wdau se stownáwagi, předce mnozy gináč o tom saudegi; oni prawěgi, že tyto wsecky wálečné přisprawy k tomu toliko vrčeny gsau, aby nowy neywyšši Wezýr w Moldawě na žádné straně své weliké mocy ani proti našim cýsarřským ani proti Rusřkým tropám postawiti nemohl.

Dle zpráwy z Mehadye, Orsowsřký Bassa měl swržen býti s swého vládu, protože ani ančinliwy ani prozřetedlný nebyl. Když lid nowého Bassy, w počtu 14 set mužů, k Orsowě přitáhl, stáblo se mezy njm a starým Orsowsřkým lidem potýkání za tau přičinau, protože Orsowsřstj pro nedostatek potrawy nowých přichozý do perwnosti pustiti nechtěli. Coby se tu dále bylo stalo, došawad žádná zpráwa nepřišla.

Přani z Koburského ležení 15 čerwence. Prync z Koburku předewčirem od špehyře dostal zpráwu, že as na 2 hodiny cesty Seraštyer s 15ti tisícy mužů stogj, kteréhož aumysl býti má na nás wypadnauti. Počet našeho lidu není daleko tak weliký, a on předce gestře na 5 aneb na 6 tisíc pomocného lidu očekává, který za málo dní přitáhne auti má. Náš Prync nebude oček

čáwati, ažby Seraštyer wyrazil, nýbrž sam prwe naň autot učinj. Šak praz wě w to okamžení slyšime. Seraštyer giž se hnul z swého ležení proti nám, a naše děla po malé chwili hrozným zwukem w powětří rozlihati se budau.

Přani z Waršawy 21 čerwence. Co my zde w Waršawě slyšime z Rusřkého ležení w Moldawě, není to naštrž potěššitedlná pro Rusy zpráwa. Tak se prazwi, že Rusowě štrž nepřátelřský weypad w Bendru welikau porážku trpěli. Dále takto se piše: Seraštyer při někdejsřm přiběhu w Galače byl powořán od Rusů do ležení, aby se punkty strany kapitulacy tjm dřjwe zawřiti a podepsati mohli; když ale přišel do ležení, Rusowě geg gakožto chyceného zadržeti mēzli. Giny hauf Turků zwědew o tom, wypadl na Rusy, a pobito gest gich tu přes dwa tisíce, mezy kterými také se počítá General Wozmitelow. Břom toho zagali Turcy z pataliony myšlwců, 4 kompanye granatyrů od Deskowského, a 3 kompanye od Milasowického plku.

Z Konstantynopole 4 čerwna. Každý myšlil, že neywyšši Wezýr Jusuf (Jozsef) Bassa aspoň do škončení letošnij wojny při swém vláde zůstane; ale nagednau přišlo poručení od neywyššihosultána, aby on swug autad složil, a na geho místo dosazen gest Rudčuk Hassan Widjnsřký Bassa, na kteréhoby sobě žádný byl nepomyšlil. On neměl nikdy pod sebau tak důležitě vládařstwj, aniž gináč štrž své činy sebe tak rozhlássena učinil. Mezy tjm řdož ho dobře znagiprawj, že gest rozumný Oficyr, který swého předchůdce w prawdě nepřitel a odpůrce byl, a od kterého při nynějsřiwálce